

Petek, 13. oktobra 2023

27. teden med letom – leto A

Joel 1,13-15; 2,1-2; Ps 9; Lk 11,15-26

Mala Terezija je vsakokrat, ko je prejela sveto obhajilo, parafrazirala besede sv. apostola Pavla iz pisma Galačanom, rekoč: »Ne živim več jaz, ampak Jezus živi v meni.« Odlično je razumela, da človeško srce ne more ostati prazno, da mora nekdo živeti v njem. Izbira je preprosta: če v njem ne prebiva Kristus, ki prinaša mir, potem bodo v njem prebivali vsi hudobni duhovi, navedeni v današnjem evangeliju, ki bodo prinašali samo kaos in notranji razdor.

Zakrament pokore in sprave je orodje velikega Božjega usmiljenja. Ni ure ali minute na uri, v kateri človek ne bi prejemal Božje ljubezni. Vsak dan po številnih krajih in po cerkvah po svetu tisoči ljudi odhajajo iz spovednic in postajajo ljudje, ki so svobodni greha in s »čistim srcem«. Vendar je nujno, da Kristus čim prej zaživi v tem »očiščenem srcu«. Samo on kot pravi Bog lahko človekovemu srcu da notranji mir in ga v resnici osvobodi.

Pustimo, naj bo ta Beseda, ki jo sprejemamo danes, za nas spodbuda, da bomo dopustili, da bodo naši grehi, naša sužnost in naše navezanosti umrli, da bi končno živeli polno življenje za Boga. Vse, kar potrebujemo za dovršitev te naloge, je naša privolitev, da lahko Kristus prebiva v naših srcih. Ste mu pripravljene reči: živi v mojem srcu?